

PRAVÉ BOŽÍ POMAZÁNÍ

MARK JANTZI

(Praha, červen 2007)

Je velmi dobré, že jsme se tady dnešního rána znovu sešli. Toto je naše poslední shromáždění. Je dobré vidět lidi, kteří hladoví po Božím slově. Jestli máte někdo na srdci nějakou otázku ohledně věcí, o kterých jsme během minulých dní mluvili, tak se svobodně ptejte. Víím, že jste dostatečně svobodní k tomu, abyste se zeptali tak jako sestra Kristýna, která měla včera spoustu otázek, když jsme skončili. Rád s vámi ty věci projdu.

Pokud s sebou máte Bible, najděte si Exodus, kapitolu 30. Trochu to vypadá, jako kdybychom se v posledních dnech soustředili na oddíly z Mojžíšových knih. Chtěl bych se dnes zaměřit na pomazání – pravé Boží pomazání. Exodus 30. kapitola, začneme ve verši 22:

„Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: Ty pak vezmi sobě vonných věcí předních: Mirry nejčistší pět set lotů, a skořice vonné polovici toho, totiž dvě stě a padesát, a prustvorce vonného dvě stě a padesát; kasie pak pět set lotů na váhu svatyně, oleje olivového míru hin. A uděláš z toho olej pomazání svatého, mast nejvýbornější dílem apatykářským. Olej pomazání svatého bude. Pomažeš jím stánku úmluvy i truhly svědectví, a stolu i všech nádob k němu, svícnu i všech nádob jeho, i oltáře, na němž se kadí; oltáře také, na němž se pálí oběti, a všech nádob jeho, i umyvadla s podstavkem jeho. Tak posvětiš jich, aby byly nejsvětější. Cožkoli dotkne se jich, posvěceno bude. Arona také a synů jeho pomažeš, a posvětiš jich, aby úřad kněžský konali přede mnou. K synům pak Izraelským mluvití budeš, řka: Tento olej pomazání svatého bude mi v národech vašich. Tělo člověka nebude mazáno jím, a podlé složení jeho neuděláte podobného. Svatýť jest, svatý vám bude. Kdo by koli udělal mast podobnou, a neb mazal by jí cizího, vyhlazen bude z lidu svého.“

Potřebujeme pochopit, že toto je přirozený obraz, který ukazuje na duchovní podstatu. Všimněte si, že jediný člověk, který mohl být pomazán tímto olejem, byl kněz. Pokud pochopíme, co Bůh myslí tím, když

mluví o kněžích, pochopíme-li, že kněží jsou duchovním obrazem Božích synů, pak také můžeme porozumět, že na Boží syny jsou od Hospodina vložena vyšší očekávání než na ostatní. Synové Boží musí dospět na místo, kde budou podobní Kristu. Jak víte, slovo Kristus má svůj základ ve slově Christos, což znamená „pomazání“. Doslova to znamená „pomazat olejem“. I my bychom měli být účastni pomazání, které měl Kristus. V podstatě to mluví o životě Ducha. Musíme žít Duchem, a ne tělesností. Čtete zde, že olej pomazání se neměl používat na tělo.

Pojďme se podívat na jednotlivé složky, ze kterých se tento olej vyráběl. První z nich je myrha. Myrhy mělo být 500 lotů, v angličtině šekelů. Je to jednotka, které pravděpodobně nikdo z nás moc nerozumí. Kdysi jsem se snažil vyzkoumat, kolik by to bylo na váhu v našich jednotkách, a když jsem si to přepočítal, byla to asi libra, což v českých jednotkách je přibližně 1/2 kg. Existují dva druhy váhy v šekelech, toto je míra váhy šekelů svatyně. Možná to neumíme přesně vyjádřit v našich jednotkách, ale pro nás je důležité, že to je 500 šekelů, ač nevíme, kolik šekel je. Důležité jsou poměry těch čtyř složek. Myslím si, že pokud porozumíme poměrům složek, pochopíme, co Bůh považuje za pravé pomazání.

Pokusím se vám vysvětlit, co je myrha. Musím se přiznat, že když jsem to studoval, častokrát jsem našel různé, i konfliktní výklady, takže vám někdy podám více než jeden výklad. Myrha pochází z trnitého keře, který roste v Arábii. Tato rostlina zřejmě nerostla v Izraeli, takže byla dovážena na velbloudech v karavanách, pravděpodobně z Arábie. Získává se z mízy keře, z něhož se musí nožem sloupat kůra. Je to podobný proces, jako když se z kaučukovníku získává kaučuk. Nožem uděláme řeznou ránu v kůře a z řezu začne prýštit míza. Míza potom ztverdne, stane se z ní taková zatvrdlá pryskyřice. Malé kapky tekutiny, které vytékají z rány, bychom mohli nazvat slzami. Z mízy získávali velmi vzácný parfém, a to buď ve formě roztoku, nebo masti. Existuje ještě jedna metoda, jak myrhu získat, ke které je potřeba horko. Zdá se, že kromě masti to mohl být také prášek. Ta samá látka může být jednou ve formě masti, jednou jako prášek a jednou jako roztok.

Chtěl bych zde vysvětlit čtyři základní vlastnosti myrhy. Za prvé byla velmi drahá. Pokud jste ji chtěli získat, museli jste zaplatit vysokou cenu. Vzpomeňte si, že když se narodil Ježíš, mudrci z východu přinesli kromě zlata a kadidla také myrhu. Byla považována za velmi vzácný dar,

v podstatě byla ceněna stejně jako zlato. Jestliže jste přinesli nádobu myrhy, přinesli jste něco tak vzácného jako zlato, ne-li více.

Pokud přemýšlím o oleji pomazání, tak k tomu, abychom toto pomazání získali, musíme zaplatit vysokou cenu. Když narazíte na pomazání v životě člověka, tak si uvědomte, že musel zaplatit cenu. Moudré panny měly olej, který scházel bláznivým pannám. Nevěřím, že toto slovo mluví pouze o nějakém obyčejném oleji, který hořel v lampách, ale že mluví o duchovní kvalitě pomazání, kterou jedny získaly, a druhé nezískaly. Bláznivé panny si pak chtěly od moudrých panen půjčit. Ty však řekly: „Ne, kupte si ho.“ Znamenalo to, že musela být zaplácena určitá cena. Neexistuje žádný jiný způsob, jak pomazání získat. Musíme zaplatit cenu.

Přemýšlel jsem o pomazání, které měl Mojžíš. Co za něj Mojžíš zaplatil? Minimálně 40 let v pustině a naučil se hodnotě pomazání. Věřím, že to mluví o pokoře. Víte, pokora není slabost. Pokora znamená jemnost, trpělivost, mírnost. Je to úplná a naprostá poslušnost. Dokonalým příkladem pokory byl samozřejmě Ježíš. Byl zcela poslušný a poddaný Otci.

Přemýšlím o tom, jak vzácnou složkou oleje myrha byla. Když šla karavana Izmaelitů, kterým byl prodán Josef, s kořením do Egypta, věřím, že součástí tohoto koření byla také myrha. Věřím, že Jákob dal myrhu jako jeden z darů vládci Egypta.

Myrha je také hořká. Nikdy jsem ji sám neochutnal, ale slyšel jsem, že je hořká. Člověk si musí na její chuť zvyknout, pokud ji má používat. Zdá se, že tato hořká látka sloužila také jako utišující prostředek proti bolesti. Věřím, že byla nabídnuta Kristu v houbě, když Jej křižovali. Je možné, že utišovala bolest.

Takže myrha je hořká. V procesu získávání kvality Božího Ducha je někdy potřeba projít jistou hořkostí. Vypovídá to o určité kvalitě ovoce Božího Ducha. Položte si otázku, jakým způsobem lze získat takovou kvalitu ovoce Ducha svatého? To, co tady vidím, zřejmě mluví o ovoci Ducha svatého, že? Mně to připadá jako ovoce. To nepřichází snadno, neexistuje k němu žádná zkratka. Víme, že i král Saul měl v určitém období svého života pomazání. Ale přišel o něj. Proč? Jak o něj přišel? Protože neposlouchal Hospodina. Byl pyšný, což je pravý opak pokory. O Mojžíšovi se píše, že byl jeden z nejpokornějších lidí na zemi.

Podívejme se na další složku oleje, skořici. Vážila 250 šekelů, jinými slovy, skořice bylo třeba poloviny váhy myrhy. K výrobě oleje pomazání bylo potřeba dvakrát více toho hořkého než toho, co reprezentuje skořice.

Teď tady vidím zdviženou ruku, která mi připomíná, že jsem ještě zapomněl vyjmenovat další vlastnosti myrhy. Myrha se také používala k očišťování. V knize Ester se píše, že myrhu používali k očišťování žen. Víte, jak dlouho to trvalo? Šest měsíců. Nemám tušení, jak ji používali, jestli ji ženy musely pít nebo se jí mazaly. Asi to bylo tak, že vyrobili mast a tou se potom ženy mazaly. Bylo to účinné kvůli čtvrté vlastnosti. Touto čtvrtou vlastností byla vůně. Měla velmi silnou vůni, která přitahovala. Víte, že i pravé pomazání velmi přitahuje lidi. Lidé jsou přitahováni Božím pomazáním.

Pojďme se podívat na dva verše, nejprve do Žalmu 45. Mám za to, že se v něm píše o králi, který je přitahován touto vůní. Žalm 45, 7: „*Trůn tvůj, ó Bože, jest věčný a stálý, berla království tvého jestiž berla neupřímější. Miluješ spravedlnost, a nenávidíš bezbožnosti, protož pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem veselé nad účastníky tvé.*“ Tady vidíte něco, co je přitažlivější, krásnější než to, co je průměrné. A pak tady čteme: „*Mirra, aloe a kassia, všechna roucha tvá voní z paláců, z kostí slonových vzdělaných, nad ty, jenž tě obveselují.*“ I zbytek žalmu je krásný, ale teď na to nemáme čas. Je to také něco, co charakterizuje ženicha. Když se podíváme do Písně Šalomounovy 1:13: „*Svazček mirry jest mi milý můj na prsech mých odpočívaje.*“ Kapitola 3, verš 6. Jsou to duchovní obrazy: „*Která jest to, jenž vstupuje z pouště jako sloupové dymu, okouřena jsuc mirrou a kadidlem, dražším nad všelijaký prach apatekářský?*“ Kapitola 5:1: „*Přišel jsem do zahrady své, sestro má choti, sbírám mirru svou i vonné věci své, jím plást svůj i med svůj, pijí víno své a mléko své. Jezte, přátelé, píte a hojně se napíte, moji milí.*“ To je obraz nevěsty. Bůh očekává, že nevěsta bude sladce vonět, duchovně sladce. Ale i ženich voní sladce. Podívejte se do verše 13: „*Líce jeho jako záhonkové vonných věcí, jako květové vonných věcí; rtové jeho jako lilium prýštící mirru tekutou.*“ Amen. Pokud se podíváte do Nového zákona, kde Ježíš mluví o tom, že je dobrý pastýř, tak v Janovi v 10. kapitole je pár příkladů. Ve čtvrtém verši se píše: „*A jakž ovce své vlastní vypustí, před nimi jde, a ovce jdou za ním; nebo znají hlas jeho.*“ Na pastýři je něco zvláštního, co přitahuje

ovce. Zvířata jako ovce se neorientují jenom tím, co vidí nebo slyší, ale mají také silně vyvinutý čich.

Možná si vzpomínáte na příběh, který kdysi vyprávěla sestra Janet, jak jsme měli malou ovečku. Kdysi nám někdo dal malou ovečku. Malé ovečky samozřejmě mají rády maminku. Ta malá ovečka začala věřit tomu, že Janet je její maminka. Janet říkala: „To není v pořádku, ovečka musí být venku a jíst trávu, a ne aby s námi bydlela v domě.“ Vždycky když šla Janet do domu, ovečka vyhupkala po schodech a za dveřmi na ni čekala. A tak jsem na jednom místě, kde bylo hodně šťavnaté trávy, udělal takový malý elektrický ohradník. Říkal jsem si: Elektrické dráty jsou dobré na krávy, tak to bude fungovat i na ovečku. Překročil jsem drát a ovečku dal dovnitř. „Hodná, malá, tady pěkně zůstaň.“ Vylezl jsem ven a všechno bylo v pořádku, dokud jsme byli poblíž. Jakmile jsme odešli a ovečka si to uvědomila, bée, rozeběhla se proti drátu a bylo jí úplně jedno, jestli je v něm elektřina, nebo ne. Prolomila se jím a znovu doběhla k domu. Tak jsme si říkali: Jak to uděláme, aby ovečka zůstala venku, tam, kam patří? Janet řekla: „Asi to udělám tak, že u ní nechám svoji košili.“ A tak pracovala, uklízela v domě a na zahradě, aby to pomazání přešlo do košile. Jinými slovy, košile nesla její pomazání. Přesně to ovečka chtěla. Šel jsem ven, opravil svoji ohradku, uprostřed ní jsem zapíchl kůl a pověsil na něj tu pomazanou košili. Čekali jsme, až ovečka usne, pak jsme se opatrně vzdálili a sledovali ji. Ovečka se probudila, zabečela, rozběhla se a zdálo se, že znovu proběhne ohradou. Ale jak běžela kolem košile, otočila se, zastavila se u ní a asi si řekla: Tady je to pomazání, tady zůstanu. Tehdy jsme získali určité porozumění, co pomazání znamená. Věřím, že přesně o tom mluvil Ježíš, když řekl: „Moje ovce mě následují, protože znají můj hlas.“ Rozpoznávají pomazání v Ježíši Kristu. Jiné následovat nebudou, protože toto pomazání nemají. Toto jsou složky, které budeme potřebovat, abychom byli jako Kristus.

Ted' se vraťme ke skořici. Skořice je velmi vysoký, vzpřímený, silný a odolný strom, který svou výškou převyšuje všechny ostatní stromy. Řekl bych, že mluví o vzpřímenosti, stabilitě a síle. Když říkáme, že byl vyššího vzrůstu než všechny ostatní stromy, tak to neznamená, že by nad nimi vládl nebo panoval, ale že je převyšuje. Potřebujeme převyšovat ostatní v naší chůzi s Kristem. Jiní možná budou činit kompromisy, ale my nemůžeme. Možná, že ostatní budou mít nižší standardy, ale chceme-li být Boží synové, nemůžeme mít nižší standardy.

Řeknu vám, jakým způsobem se skořice získávala. Skořice je v podstatě kůra stromu, který roste v Arábii a také na Cejlonu. Kůra se ze stromu loupe, zkroutí se a vznikne z ní trubička. Potom se rozemele na prášek a používá se jako koření. Řekl bych, že naše ženy kuchařky ji mají doma v kuchyni. Já znám také skořici v čaji. Když se kůra oloupe, vydává takový nazlátlý olej velmi příjemné vůně, který může být používán jako parfém.

Mluvíme o tom, že Bůh od nás očekává, že budeme chodit podle vyšších standardů než jiní lidé. Bůh měl mnohem vyšší očekávání a standardy na kněze než na jiné lidi. Pojdme se podívat na příklad, o kterém se píše v Leviticu v 10. kapitole. Je to příběh o Nádabovi a Abihu, synech Arona, kteří byli zabiti pro to, co udělali. Píše se o tom v 6. verši. Vešli dovnitř a vynášeli Nádaba a Abihu z místa, kde byli zabiti. Začneme číst od 6. verše: *„Mluvil pak Mojžíš Aronovi, Eleazarovi a Itamarovi, synům jeho: Hlav svých neodkrývejte a roucha svého neroztrhujte, abyste nezemřeli, a aby se Bůh na všechno množství nerozhněval; ale bratři vaši, všechna rodina Izraelská, budou plakati nad tím spálením, kteréž uvedl Hospodin.“* Jinými slovy, nebyl jim dopuštěn ten luxus, aby mohli emocionálně projevit zármutek, který měli nad ztrátou svých bratrů. *„Nebudete lkát ani plakat, ale je potřeba, abyste pokračovali ve svém díle.“* Tělesný člověk by řekl: To je nespravedlivé! Můj vlastní bratr zemřel, potřebuji nad ním plakat a truchlit, cítím se kvůli tomu, co se stalo, velmi zle. Ale kněžstvo, Boží synové, nebudou žít podle svých emocí. Bůh někdy očekává od svých synů, že budou sloužit jiným lidem, že budou sloužit a starat se o bolesti a zármutky ovcí, i když oni sami jsou velmi zraněni ve svých srdcích osobními trápeními a situacemi. Možná můžete být velmi zarmoucení nad tím, co se děje ve vašem vlastním domě, s vaší vlastní rodinou, ale nemůžete říct: Dnes si vezmu dovolenou a nebudu sloužit Hospodinu. Máte práci, máte povinnost a je potřeba, abyste byli na svém místě. Přestaňte plakat, utřete si slzy a jděte do bitvy. Je to nepříjemné? Je na nás Bůh příliš tvrdý? Proč Bůh dal takový příkaz Aronovi a jeho synům? Pojdme se na to podívat do verše 7: *„Vy pak ze dveří stánku úmluvy nevycházejte, abyste nezemřeli; nebo olej pomazání Hospodinova jest na vás. A učinili vedlé rozkázání Mojžíšova.“* Byl od nich očekáván vyšší standard. Víte, když všichni pochopíme, že Bůh od nás očekává vyšší standard, tak budeme schopni dorůst do plné postavy míry Kristovy. Ve verši 10 se píše: *„Abyste rozeznati mohli mezi svatým*

a neposvěceným, a mezi čistým a nečistým.“ Vzpomeňte na 44. kapitulu Ezechiele, to byla jedna z věcí, kterou měli dělat synové Sádochovi. V takové věci neexistuje žádná zkratka. Někdo si řekne, že existuje rychlá cesta, jak do toho vstoupit. Ne, není. Není žádná zkratka v modlitbě. Pán řekl svým učedníkům: „Bděte se mnou hodinu a modlete se se mnou.“ Nemluvím tady o jedné hodině, která vám odtiká na hodinkách. Myslím tím: čekejte na Pána, dokud dílo nebude dokonáno. Ale dílo bylo v polovičce a učedníci usnuli.

Mluvíme o skořici. Je něco, co jsem zapomněl říci nebo co k tomu chcete dodat? Zmínil jsem, že skořice mluví o vzpřímenosti, o síle a stabilitě. Možná, že ostatní se budou hroutit a ztratí stabilitu. Možná stejné okolnosti způsobí, že se někteří lidé dají na útěk, ale ne tak to bude s vámi. Jinými slovy, Bůh očekává, že budeme silní. Mluvíme o síle v naší mysli, o síle v našich emocích. Nemůžeme se oddávat sebelítosti. To je skořice.

Další ingrediencí je puškvorec. Puškvorce bylo potřeba opět 250 dílů. Pokusím se vám vysvětlit, co jsem zjistil. Je to strom podobný bambusu, pravděpodobně roste v Indii. Jinými slovy, pochází z velmi vzdálené země. Možná roste v malé Asii a v některých vzdálenějších zemích. Velmi hezky voní a jeden způsob získávání této ingredience spočíval v tom, že strom usekli, nechali ho vyschnout a rozemleli ho na prášek. Pamatujte, že zde mluvíme o stromu, který je podobný bambusu, nikoliv o velkém skořicovníku. Četl jsem také, že olamovali mladé, čerstvé výhonky, a z místa odlomení vytékalo mléko. Jinými slovy, je to něco jako pročišťování stromu. Vyřezávají se větve, z místa rány vytéká míza, která se shromažďuje a velmi pěkně voní. Kdo z vás věří, že takové pročišťování Hospodinovo v nás může vyprodukovat velmi krásnou vůni Ducha, pokud se pročišťování poddáme? Také se píše, že tento strom většinou rostl v bažinách. Nerostl zpříma jako bambus, ale měl tendenci se ohýbat. Pokud se na to podíváme z perspektivy charakteristiky ovoce Ducha Božího, tak to mluví o pokoře.

Co Boží slovo říká o pokoře? Ježíš prokazoval pokoru, že? Myl svým učedníkům nohy. Pokořil se, ponížil se jako služebník. Poklekl na kolena a udělal pro ně to, co by v tehdejší domácnosti pro hosty dělal otrok. Být pokorný znamená nehledat svoje vlastní vyvýšení. Nevyhlížet při každé příležitosti povýšení. V tomto světě lidé žijí tak, že vyhlížejí

každou příležitost, kdy mohou být povýšeni, častokrát za cenu toho, že se nahoru vyšplhají po ostatních.

Myslím, že povaha Davida je dobrým příkladem pokory. Když přišel do tábora izraelské armády a Goliáš je zastrašoval, David nehledal příležitost, aby mohl být vyvýšen. Slyšel, jak Goliáš provokoval Boží armádu. Jeden z jeho bratrů ho nařkl z toho, že hledá příležitost pro vlastní vyvýšení. Ale David řekl: „Copak nechápeš, že ten člověk se vysmívá Bohu? Jak můžete nechat takovou výzvu bez odezvy?“ David měl pomazání. Samuel pomazal Davida olejem pomazání. Měl pomazání, které scházelo Saulovi. Saul měl v té době nečistého ducha, který sužoval jeho duši. Přestože se Davida bál, přestože ho nenáviděl, nechal si ho zavolat. David hrál a pomazaná hudba nečistého ducha ze Saula vyhnala. Samozřejmě, že totéž pomazání bylo u díla, když zabil Goliáše. Nevím, jestli to bylo nutně o tom, že se David nemínil. Boží pomazání bylo v praku a na kameni. Jednou o tom kdosi mluvil a řekl, že i kdyby David kámen vypustil na druhou stranu, tak by stejně obra trefil, protože Bůh ho k tomu dílu pomazal a bylo třeba, aby bylo uděláno. Kámen řídil sám Bůh.

Také apoštol Pavel byl pokorný člověk. V epištole Filipským čteme o tom, že Pavel považoval všecko, co získal, čeho dosáhl, za ztrátu. Myslím, že se o tom píše ve 3. kapitole, verš 7: „*Ale to, což mi bylo ziskem, položil jsem sobě pro Krista za škodu. Nýbrž i všecky věci pokládám škodou býti pro vyvýšenost známosti Krista Ježíše, Pána svého, pro nějž jsem to všecko ztratil, a mám to jako za lejna, abych Krista získal a v něm nalezen byl nemající své spravedlnosti, kteráž jest z zákona, ale tu, kteráž jest z víry Kristovy, tu spravedlnost, kteráž jest z Boha, a u víře záleží.*“ Podívejme se do Jakuba a vyberme ještě několik veršů. Jakub 4, 6 a 7: „*Nýbrž hojnější dává milost. Neboť dí: Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost.*“ Rozumíte tomu, že Bůh bojoval proti Saulovi, ale dával milost Davidovi? Dokud David setrval na místě pokory, byl úspěšný a dařilo se mu. Ale kdykoli začal být pyšný a začal dělat věci sám ze sebe, tak se mu nedařilo. Verš 7: „*Poddejtež se tedy Bohu, a zepřete se ďáblu, i utečte od vás.*“

Šalomoun mluvil o nevěstě a o zahradě a v závěru, už jsme to četli, mluví o myrze, skořici a puškvorci. Je to duchovní obraz. Tolik k puškvorci. Vidíme, že puškvorec a skořice dávaly dohromady váhu myrhy. Takže mezi těmi látkami je rovnováha.

Další ingrediencí bylo 500 šekelů kasie. Kasia je strom, o kterém víme ještě méně. Někteří lidé mají za to, že byl podobný skořicovníku, a jsou jiní, kteří říkají: „Možná, že mluvili o kadidle.“ Ale zjevně to tak nemůže být, protože na některých místech se cituje kasia a kadidlo jako dvě různé věci. Vzpomeňte si, jak jsme četli Píseň Šalomounovu. Takže to musí být něco jiného. Kasia pravděpodobně rostla ve velmi horkém, možná až tropickém klimatu, takže jako klíčové slovo bych nejspíš uvedl „velké horko“. Také se mluví o tom, že tento parfém se rovněž horkem a ohněm, který z něj odstraňoval nečistoty, získával.

Věřím, že to mluví o hlubokém vnitřním očištění srdce a duše člověka. Rozumějme tím hloubkové pročištění, nejen povrchové očištění. Věřím, že je to něco, o čem se píše v Malachiáši ve 3. kapitole, o pročištění synů Lévi. Není to zvláštní, že tady znovu mluvíme o kněžstvu? Podívejme se do Malachiáše 3:2-3: *„Ale kdo bude moci snést den příchodu jeho? A kdo ostojí, když se on ukáže? Nebo on jest jako oheň rozpouštějící a jako mýdlo běličů. I sedna, přeháněti bude a přečisťovati stříbro, a přečistí syny Lévi, a vyčistí je jako zlato a jako stříbro. I budou Hospodinovi, obětující oběti v spravedlnosti.“* Podívejme se ještě, co David říká v Žalmu 51, verš 3 až 5: *„Smiluj se nade mnou, Bože, podle milosrdenství svého, podle množství slitování svých shlad’ přestoupení má. Dokonale obmej mne od nepravosti mé, a od hříchu mého očist’ mne. Nebo já znám přestoupení svá, a hřích můj přede mnou jest ustavičně.“* David zde prosí Hospodina o hluboké pročištění. Velmi si uvědomuje svoji potřebu být proměněn. A velmi si uvědomuje, že Bůh má schopnost to učinit. Tady vidíte, že potřebujeme dvojnásobné množství této ingredience. Je tady ještě pár veršů, např. Žalm 139:23-24: *„Vyzpytuj mne, Bože silný, a poznej srdce mé; zkus mne, a poznej myšlení má. A popatř, chodím-liť já cestou odpornou tobě, a ved’ mne cestou věčnou.“* Věřím, že to reprezentuje charakter lidí, kteří mají ve svých srdcích velikou touhu žít a chodit ve svatosti. Uvědomte si, že ne všechny lidi takové pomazání přitahuje. Někteří lidé ho přímo nesnáší. Pokud nemají touhu po svatosti, tak jim takové pomazání bude protivné. Někteří lidé byli k Ježíši přitahováni, ale byli také lidé, kteří Ho nenáviděli a snažili se Ho zabít. Takže Boží pomazání vzbuzuje dvě různé odezvy.

Toto jsou čtyři aktivní složky oleje pomazání. V lékařství se to nazývá aktivní složky neboli účinné látky. Čtete o tom v popisu léku. Není možné vzít tyto látky v koncentrátu nebo v čisté formě oddělené

jednu od druhé a použít je tímto způsobem. Je potřeba, aby ty látky měly nějaký základ, potřebují nosiče. V léčích je účinná látka namíchána do něčeho, co je základem. Nevím, co všechno takovým základem může být, ale někdy je tou základní látkou alkohol, různé druhy oleje a kdo ví co ještě.

Tímto základem nazveme olivový olej. Olivový olej mluví o milosti a o službě. Je možné, že se získával lisováním. Ale jak tomu rozumím, nejlepší olivový olej vzniká tlučením oliv. To bylo považováno za nejčistší, nejlepší olej. Olej je možné získat také prostým lisováním, aplikací tlaku, ale pak nedosahuje nejvyšší kvality. Je vhodný pro běžné použití, pokud však chcete to nejlepší, zvolíte tlučení oliv – skoro jsem se chystal říci: jako byl zbit Kristus. Dokážete si představit, jaké pomazání vycházelo z Krista, když byl tak bit a mučen a přitom neotevřel svoje ústa? Neotevřel ústa, aby lidi, kteří ho bili, proklínal. Prostě bití snesl.

Olivový olej se používal ke čtyřem hlavním účelům. Za prvé k jídlu. Nevím přesně, kde to bylo, ale někde používají olej na chleba místo másla. Bylo to docela dobré. Během posledních několika týdnů jsem si dával olej na chleba. To bylo, myslím, u bratra Martina doma. ☺ Asi nějaký zvyk, který je běžný ve Francii. Možná to bylo v restauraci. Takže za prvé k jídlu. Za druhé jako lék. Milosrdný Samaritán vлил do ran olej. To nebyl motorový olej, který použil, ale olivový olej. ☺ Také jej používali do lamp. Lampa ve svatyni svatých hořela tímto druhem oleje. A nakonec byl používán také k ošetření kůže. Když si vezmete takový olej a pomažete jím kůži – my to neděláme, že? Mažete se olivovým olejem? Víte o tom. Je tu někdo, kdo řekl, že ho používá? Musí se jednou denně umýt a znova obnovit, protože když olej není čerstvý, po čase začne páchnout a začne přitahovat mouchy, lepí se na něj špína. A tak pomazání musí být každý den čerstvé, zvláště tam, kde je horko. Takový olej pomazání bude po týdnu spíše odpuzující, než aby přitahoval. To je olej pomazání.

Možná bychom si ještě mohli něco říci o pomazaném slovu. Jan 6:63. Je to dlouhá kapitola. „*Duch jest, kterýž obživuje, těloť nic neprospívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou.*“ Vzpomínám si, že když jsme tady kdysi byli a navštěvovali jsme různá místa, tak na počátku cesty dal Pán bratru Romanovi toto slovo. Slovo, které Pán mluví, je Duch a život. To slovo předává život. První Korintským 11:24: „*A díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás*

láme. To čiňte na mou památku.“ Bůh říká, že On je ten, kdo nám dává život, Jeho zlomené tělo. Rozumějte tomu, že rány, tlučení, to je Jeho zlomené tělo. Jedině živé Boží slovo dokáže nasytit duši člověka, nikoli mrtvá litera slova. Podívejme se do 2. Korintským 3:1: *„Začínáme opět sami sebe chváliti? Zdaliž potřebujeme, jako někteří, schvalujících listů k vám, neb od vás k jiným?“* Jinými slovy, copak potřebujeme nějaký diplom, titul nebo průkaz o tom, že máme Boží slovo? *„List náš vy jste, napsaný v srdcích našich, kterýž znají a čtou všickni lidé. Nebo to zjevné jest, že jste list Kristův způsobený skrze přisluhování naše, napsaný ne černidlem, ale Duchem Boha živého, ne na deskách kamenných, ale na deskách srdce masitých. Doufání pak takové máme skrze Krista k Bohu, ne že bychom dostateční byli mysliti něco sami z sebe, jakožto sami z sebe, ale dostatečnost naše z Boha jest. Kterýž i hodné nás učinil služebníky Nového Zákona, ne litery, ale Ducha. Nebo litera zabijí, ale Duch obživuje. Jestližeť pak přisluhování smrti, literami vyryté na deskách kamenných, bylo slavné, tak že nemohli patřiti synové Izraelští v tvář Mojžíšovu, pro slávu obličejů jeho, kteráž pomínouti měla, i kterakž by ovšem přisluhování Ducha nemělo býti slavné?“*

Asi jsem nezmínil, kolik oleje bylo potřeba. Je to jeden hin, což je asi 6 litrů. To je docela velké množství. Proto jsem se snažil představit si váhové poměry ingrediencí, které mají být smíchány se šesti litry. Váhově je to zhruba 6 kg oleje. Nejsem si jistý, jestli by šlo smíchat 12 kg ingrediencí s 6 kg oleje. To by asi nefungovalo. Asi by z toho vzniklo velmi tuhé bláto. Ale olej musel být tekutý, musel téci. Látky měly oleji vtisknout charakter vůně a sladkosti, ale musel téci. Přečtěme si v Žalmu 133, jak měl olej téci. Žalm 133: *„Aj, jak dobré a jak utěšené, když bratří v jednomyslnosti přebývají!“* Budeme-li mít tyto vlastnosti v sobě, budeme přebývat v jednotě. Pokud někdo v našem středu nebude chtít žít v pokoře, bude to člověk, který bude pyšný a bude hledat svoje vyvýšení, tak nastane problém v jednotě. Kristus může být Hlavou, ale my nebudeme schopni mít opravdovou jednotu, pokud hlavou bude chtít být někdo z nás. Nastane konflikt. Rozumíte tomu? Pokračujme dále. *„Jako mast výborná na hlavě, sstupující na bradu, bradu Aronovu, tekoucí až i na podolek roucha jeho. A jako rosa Hermon, kteráž sstupuje na hory Sionské. Nebo tu udílí Hospodin požehnání i života až na věky.“* Víte, jak se olej použil na kněze, na Arona? Šest litrů oleje, to je celkem velké množství oleje s ingrediencemi, vylili na jeho hlavu. To není způsob,

jakým vás mažeme olejem, když se modlíme za uzdravení. Aron tím získal plné pomazání. Píše se, že olej po něm stékal, že ho úplně prosákl. Jeho vousy byly nasáklé, kapal z nich olej. Jeho roucho bylo úplně pokryté olejem. Bůh řekl: „Když bude tento olej na vás, tak na sobě máte svatý olej. S tímto pomazáním nemůžete dělat běžné, obyčejné věci. Vaši bratři byli postiženi, byli Bohem zabiti. Ať vaši strýcové jdou dovnitř a vynesou těla ven. Vy se nesmíte dotýkat mrtvých, protože je na vás pomazání. Nechť se jiní lidé nad nimi rmoutí a hořekují. Máte na sobě svatý olej. Nyní se smíte dotýkat jenom svatých věcí.“

Podívejme se ještě na Žalm 92:11: „*Můj pak roh vyzdvihneš jako jednorožcův, pokropen budu olejem novým.*“ Pomazání je čerstvé, je to jednota, ve které se shromažďujeme. Proč chválíme Pána, proč Jej uctíváme v písních a pomazané ruce hrají na hudební nástroje? Proto, aby Boží pomazání mohlo přijít do našich duší, abychom v jednotě mohli být účastni Božího života. Pokud se sejdeme a přineseme pouze literu zákona, tak sobě navzájem nepřineseme nic jiného než smrt. Ale slovo pomazané Duchem Božím přináší život.

Slovo Kristus znamená „pomazaný“. Ježíš nás v Matouši 24 znovu a znovu varuje, že přijdou falešní Kristové. Jinými slovy falešné pomazání, falešné charisma. Slovo charisma má svůj kořen opět ve slově Kristus. Samozřejmě slovo křesťan z něj pochází také. Takže jsme-li křesťané, očekává se, že máme pomazání Pomazaného.

Na závěr bych chtěl říct ještě tři věci, které se týkají oleje pomazání. Pokud si vzpomenete, četli jsme oddíl z 30. kapitoly Exodu, kde se píše, že se jím nemělo mazat tělo. Nebyl určený pro tělo. Tento olej není určen k mému osobnímu vyvýšení, není určen k tomu, abych byl uznáván, není pro můj osobní zisk. Můžete vidět, co není správné na masových evangelizacích, na megacírkvích. Je tam pomazání, které přináší prospěch jednomu člověku. Je to taková hra, tělesnost.

Druhá věc – olej pomazání nemá být napodobován ničím jiným. Někdy se lidé snaží Boží pomazání nasimulovat. Vzpomínám si na dobu 70. let, na jednoho člověka v Jižní Koreji, údajně měl největší církev na světě. Jmenoval se Yonghi Cho. Vyšla o něm spousta knih. Každý, kdo chtěl někým být, cestoval do Jižní Koreje. Všichni chtěli vidět, jak to ten Cho dělá. Pravděpodobně to byla jedna z prvních megacírkví. Potom se vrátili domů a řekli: Tak to dělá Yonghi Cho, takže teď to budeme dělat

také, je to takový program. Ale lidské programy, metody, organizace jsou jenom pokusem nahradit pravé pomazání. Dokonce si myslím, že většina biblických škol, které jsou pojmenovány po nějakém Božím muži, který pravděpodobně měl pravé pomazání, se jenom pokouší napodobit to, co ten muž měl. Biblický institut Moodyho. Moody byl pravděpodobně pomazaný člověk. Ale co biblický institut Moodyho? Nic se tam neděje. William Booth byl také pomazaným člověkem, který sloužil chudým. Ale vznikla Armáda spásy, která je jenom určitým typem sociální organizace. Nebo Oral Roberts byl pomazaný muž, který měl od Boha pomazání k uzdravování. Ale věřím, že přišel den, kdy pomazání odešlo. Teď mají Univerzitu O. Robertse a je to obyčejná univerzita, možná příjemné, hezké místo, ale to je vše. Nevěřím, že tam je nějaké zvláštní pomazání. Tím, že se vytvoří organizace, program nebo nějaká metoda, nelze nahradit pravé Boží pomazání. John Wesley byl velký Boží muž. Co z něho učinili? Postavili na něm církve metod, církve metodistů. Musíme mít tu správnou metodu, a všechno ostatní bude fungovat. Dnes je metodistická církev velmi zkorumpovaná instituce. Tyto instituce vysvěcují za kněze homosexuály a v jejich řadách je hřích. Už v nich nezůstalo žádné Boží pomazání.

Třetí věc – olej pomazání nebyl určen pro cizince. To jsou ta negativa.

Bratří, jak získáme pravé Boží pomazání? Vidíte tady nějakou zkratku? Je tady něco, co se vám zdá jednoduché? Myslíte si, že můžeme zřídit továrničku a masově to začít vyrábět ve velkém množství a pak to distribuovat? Nefunguje žádná masová výroba. Jsou to vzácné složky. Nemůžete říct: Tady budu mít pole myrhy a tady bude pole, kde poroste skořice. Pak do toho pošleme velký kombajn, ten to naseká a semele a bude toho hromada. Ne. Bylo to velmi vzácné, drahocenné.

Víte, bratří, toto chce Bůh ve svých synech. Nemůžete získat všechny tyto věci během týdne. Když bláznivé panny konečně dospěly k závěru, že olej potřebují, bylo jim řečeno, aby si ho koupily. Kdo ho prodává? Je to Kristus, ten Pomazaný. Pomazaný prodává pomazání pro vás. Můžete ho koupit, ale bude to něco stát. Kolik jste ochotni zaplatit? Všechno? Nic z vás nezůstane, pokud ho chcete koupit. Nezůstane nic tělesného. Nezůstane nic z vašich jedinečných povahových rysů, nezůstane nic z charakterů a povah, které jste zdělili po svých otcích. Jediná věc, kterou budete vyzařovat, bude Kristus. Zůstane jediný rozdíl –

někteří z vás budou vyšší než ostatní, někteří budou nosit brýle, někteří ne, někdo bude mít takové vlasy a někdo žádné vlasy, ale to je jenom zevnějšek. Ale to, co je ze starého Adama, to už tady nikde nenacházím. To je to pravé pomazání a to je to, co náleží Božímu kněžstvu. Včera jsme rozsáhle mluvili o kněžství, o synovství a o tom, co Bůh očekává a co nebude tolerovat. Doufám, že jste získali čerstvou vizi, kam nás Bůh vede. Amen.

Pravé Boží pomazání

Myrha 500	pokora, drahá, hořkost, čištění, vůně
Skořice 250	vzpřímenost, síla, stabilita
Puškvorec 250	pokora
Kasia 500	čištění
Olivový olej 6 litrů	

1. Ne pro tělo
2. Nenapodobovat
3. Ne pro cizince